

L. SVOBODA

Písmo svaté:

Ježíš řekl Židům, kteří mu uvěřili: „Zůstanete-li v mém slovu, jste opravdu můými učedníky. Poznáte pravdu a pravda vás učiní svobodnými.“ Odpověděli mu: „Jsme potomci Abrahamovi a nikdy jsme nikomu neotročili. Jak můžeš říkat: stanete se svobodnými!“ Ježíš jim odpověděl: „Amen, amen, pravím vám, že každý, kdo hřeší, je otrokem hříchu. Otroek nezůstává v domě navždy; navždy zůstává syn. Když vás Syn osvobodí, budete skutečně svobodni. (Jan 8, 31 - 36)

Duch je tím Pánem, kde je Duch Páně, tam je svoboda. (2Kor 3,17)

Katechismus:

Aby odpověď víry, kterou dává člověk Bohu, byla lidská, musí být dobrovolná; „nikdo nemá být nucen k přijetí víry proti své vůli. Vždyť přece úkon víry je už svou povahou dobrovolný.“ „Bůh povolává lidi, aby mu sloužili v duchu a pravdě, takže jsou vázání ve svědomí, ale nejsou nuceni... To se v nejvyšší míře ukázalo na Ježíši Kristu.“ Vždyť Kristus vybízel k víře a k obrácení, ale nikoho k tomu nenutil. „Vydal svědectví pravdě, nechtěl ji však násilím vnucovat těm, kteří se proti ní stavěli. Vždyť jeho království se neprosazuje úderem meče, ale skutečňuje se svědectvím a nasloucháním pravdě a roste láskou, již Kristus povýšený na kříž lidi k sobě přitahuje.“ (čl. 160 KKC)

Text k prohloubení meditace:

Téma dnešní katecheze je svoboda. Co je to svoboda? Svoboda je schopnost vůle volit mezi různými možnostmi. Člověk má svobodu rozhodnout se jít doprava nebo doleva. Ale sám člověk může být ovlivňován ve svém rozhodnutí. Je ovlivňován svým předchozím poznáním, svým prožitkem, může být ovlivněn druhými lidmi, událostmi, zkušenostmi, svou životní filosofií, atd. Znamená to, že člověk subjektivně se může cítit „svobodný“, ale objektivně svobodný není, neboť jeho volba je podmíněna mnoha vlivy a ohledy. Aby měl člověk pravou svobodu, za kterou se často modlíme v liturgii, tak předmět jeho svobody musí být právě dobro, které je v souladu se skutečnou pravdou. Pilát se zeptal Ježíše „co je pravda“ a zde je jádro problému. Když se stane, že člověk považuje za pravdu to, co není pravda, subjektivně se cítí svobodný k volbě, která ovšem nevede k pravé svobodě. Pravdivost naší pravdy garantuje Ježíš, který je Pravda. Jestliže člověk následuje tuto pravdu, tzn., naslouchá Božímu slovu a koná podle tohoto slova, stává se skutečně svobodným, a jak říká Ježíš „pravda vás osvobodí“, tzn. Ježíš, který je Spasitel, nás spasuje, vysvobozuje z každého pouta, které člověka skrze hřích svazuje. Pravá svoboda je jako kolo auta, které je spojeno s osou. Čím je toto spojení pevnější, tím se kolo může rychleji točit a auto může rychleji jet. Pravá svoboda tedy uschopňuje, aby rychleji a bezpečněji člověk jel, směřoval do Božího království. Když je člověk svobodný, tak „letí“, je to Boží síla, která ho žene, protože chce dobro, tedy miluje. Tak napsal apoštol Pavel: „láska Kristova nás žene“

(2Kor 5, 14). Láska Kristova vede křesťana k naprosté změně nejen názoru na život, ale ke změně celého zakotvení života. Je to, jako když by někdo umřel a pak začal žít úplně nově, novým způsobem, z nového zdroje. Nepřehlédněme, že k této změně nenutí člověka žádná moc, ale Kristova láska, kterou je ovšem třeba napřed poznat. Lidé, kteří uzavření, nesvobodní, mají těžký přístup ke Kristu. Jedná se zde o skutečnou svobodu, pravou, a taková svoboda není částečná. Když někdo má pouze předsevzetí konat dobro nebo toužit po dobru, nebo chtít dobro afektivně – taková svoboda je jenom částečná – v mysli, v citech, v rozumu... ale pravá svoboda je celistvá (integrální), tzn. „to, co chceš, také konáš“. Co pomůže kuřákovi toužit po tom být svobodný od kouření, když neudělá skutky odvykání? Co je tím skutkem odvykání pro naši porušenou přirozenost? Po prvotním hříchu je člověk totiž přirozeně nakloněn ke lži a ke zlu. Odvykáací terapií, kterou přinesl lékař Ježíš, je modlitba a pokání. „Obraťte se a věřte evangeliu“. Modlitba je infuze Boží lásky, tzn. darování Božího Srdce člověku a srdce člověka Bohu. Pokání je odstranění všech překážek, věcí, které brání této infuzi lásky, tj. společenství s Bohem. Boží vůle vede vždycky k lásce, a to i přesto, že někdy žádá velké oběti. Aby člověk viděl i ve zkoušce Boží dobrotu a lásku, musí věřit, že to, co koná Bůh je k jeho dobru a ke svobodě. Je těžké věřit ve zkoušce a je ještě těžší snášet abstinenci příznaky, poté, co jsi uvěřil a zřekl ses něčeho, co tě činilo nesvobodným. Zárukou svobody je láska. Bez lásky člověk koná věci, protože „musí“, poslouchá, protože se to vyžaduje, koná náboženské úkony, protože je to přikázané a bojí se zatracení. Bůh se v mysli takového člověka změnil v tyрана, který chce člověka zatratit, místo Boha Otce, který miluje své děti, a pro lásku ke svým dětem obětoval svého Syna smrtí na kříži. Být svobodným Božím dítětem je nejkrásnější zážitek života už zde na zemi a nekonečné zakoušení blaženosti jednou v nebi. Náš úkol na zemi je stát se svobodnými v lásce, tj. učit se milovat to, co miluje Bůh. Pánova pravda osvobozuje, otvírá cestu k lásce, posvěcuje a oslavuje dědictví nebe. Svoboda je střežena láskou, malými akty lásky, úmyslem dělat vše pro milovaného. Příkladem takového života lásky je nám sv. Terezie z Lisieux (1873-1897). Sama na sobě zakusila, jak se Boží Láska rozdává všem, kteří otevřeně přiznají svou chudobu. Sv. Terezie se touží tedy naprosto ztotožnit s touto láskou. Dává Bohu celý svůj život, minutu za minutou. S vynalézavostí zamilované si nenechá ujít nic, co by mohla Ježíši obětovat a i do nejnepatrnějšího skutku vkládá veškerou intenzitu lásky, jaké je v dané chvíli s pomocí Ducha svatého schopna. Ale ona sama to pospala velmi prostě: "Nic mimořádného, jen velmi malé věci, které může obětovat velmi malá duše."

Předsevzetí:

Zdá se ti příliš vysoká cena k placení za osvobození z otroctví zla, a přece máš k zaplacení málo drobných, protože ty velké dal Ježíš. Neboj se, důvěřuj a modli se! To ať je tvé předsevzetí.

Myšlenka na závěr:

Je těžké konat Boží vůli, protože je nutné konat ji svobodně. Svoboda vůle člověka se nedokáže uvést v soulad s Boží vůlí, nevyváže-li se z pout, která jsou proti Boží vůli. Modlitba pomáhá přetrhat pouta a připodobnit se Boží vůli.

(Mons. P. Galeone 12. 2. 2007)

Katecheze a další informace nalezneš: <http://spolotcepie.signalny.cz/>